

Σ.Β.Β.Ε.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΘΕΣΕΩΝ & ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

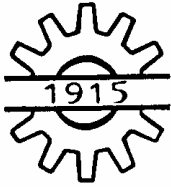
του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη

**για την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα και τη σύνδεσή
του με τη μεταποίηση**

Πέμπτη, 30 Αυγούστου 2012

Θέσεις – Προτάσεις για την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα και τη σύνδεσή του με τη μεταποίηση

- 1. Προϊόντα ποιότητας, πιστοποιημένα και διαφοροποιημένα: η νέα στρατηγική για την Ελληνική γεωργία του 2020**
- 2. Δημιουργία συνεργατικών μηχανισμών για την ανάπτυξη της Ελληνικής γεωργίας και της ουσιαστικής της σύνδεσης με τη μεταποίηση**
- 3. Αξιοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων ενίσχυσης της Ελληνικής γεωργίας**
- 4. Προτάσεις μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων για την Ελληνική γεωργία και τη σύνδεσή της με τη μεταποίηση**
- 5. Ειδικά θέματα βιομηχανίας μεταποίησης ροδακίνων**

Προϊόντα ποιότητας, πιστοποιημένα και διαφοροποιημένα: η νέα στρατηγική για την Ελληνική γεωργία του 2020

Για να ξαναγίνει η γεωργία πυλώνας ανάπτυξης της χώρας και μοχλός εξόδου από την οικονομική και κοινωνική κρίση, θα πρέπει απαραίτητα να προσαρμοσθεί το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στα νέα δεδομένα και από φορέας διαχείρισης Κοινοτικών Πόρων να γίνει εστιακό σημείο σχεδιασμού και υλοποίησης στρατηγικής για την ανάπτυξη της Ελληνικής γεωργίας.

Γνωρίζοντας πολύ καλά τις δυνατότητες που έχει η μεταποιητική βιομηχανία στη χώρα μας και την πολυετή εμπειρία της στη μεταποίηση προϊόντων του πρωτογενούς τομέα, θεωρούμε ότι ως χώρα από τώρα και στο εξής θα πρέπει να παράξουμε προϊόντα υψηλής ποιότητας, προϊόντα ονομασίας προέλευσης, τα οποία θα είναι πιστοποιημένα, και τα οποία θα είναι έτσι άριστη πρώτη ύλη για μεταποίηση από την εγχώρια βιομηχανία.

Η υλοποίηση του παραπάνω στόχου σε ορίζοντα οκταετίας, δηλαδή μέχρι το 2020, μπορεί να συμβάλει καταλυτικά τόσο στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, όσο, και στην ανάπτυξη νέων προοπτικών για την Ελληνική γεωργία και βιομηχανία. Ο μεταποιητικός κόσμος της χώρας, και ειδικά αυτός της Ελληνικής Περιφέρειας, θεωρεί ότι επιχειρηματικές ευκαιρίες υπάρχουν και σήμερα την εποχή της οικονομικής κρίσης και θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν, αρκεί να μπορούμε να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες της αγοράς.

Η εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων της έρευνας, η καινοτομία, οι αλλαγές των καταναλωτικών προτύπων, οι αλλαγές στις περιβαλλοντικές πολιτικές, η υλοποίηση δράσεων Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης και συναφή θέματα, δημιουργούν επιχειρηματικές ευκαιρίες και μπορούν να δώσουν τη δυνατότητα στην Ελλάδα να εξαγει προϊόντα προερχόμενα από την Ελληνική γη.

Η βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία, η ιχθυοπαραγωγή, η αξιοποίηση της πλούσιας βιοποικιλότητας και του πολλαπλασιαστικού υλικού, μπορούν να γίνουν πυλώνες διαφοροποίησης της γεωργικής παραγωγής και να δημιουργήσουν πολλές και ποιοτικές θέσεις εργασίας, τόσο στον πρωτογενή όσο και στον δευτερογενή τομέα της παραγωγής

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να αναληφθούν οι ακόλουθες δράσεις από το ΥΠΑΑΤ:

1. ο συντονισμός των φορέων αγροτικής παραγωγής, της βιομηχανίας, της έρευνας, της εκπαίδευσης, των εμπόρων – διακινητών και του τελικού χρήστη, και,
2. η εισαγωγή προγραμμάτων αγροτικού marketing, το οποίο είναι παντελώς άγνωστο σήμερα στον κόσμο της γεωργίας ή το συναντάμε παντελώς υποβαθμισμένο και αντιμετωπίζεται με μεγάλη προχειρότητα. Προτείνουμε αυτό να γίνει μέσω προγράμματος «Αλέξανδρος Μπαλτατζής», ούτως ώστε για το στόχο του 2020 να επιτύχουμε ένα πολύ καλό επίπεδο τυποποίησης, μεταποίησης, συσκευασίας, προώθησης και προβολής των προϊόντων του πρωτογενούς τομέα.

Τελικός στόχος της προτεινόμενης διαδικασίας είναι το άνοιγμα νέων αγορών και η επανατοποθέτηση προϊόντων σε παραδοσιακές αγορές, ή σε ήδη υφιστάμενες, αφού η αξιοποίηση της τεχνογνωσίας που διαθέτουν οι εγχώριες μεταποιητικές επιχειρήσεις τροφίμων για τις διεθνείς αγορές είναι το «διαβατήριο» για την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα.

Δημιουργία συνεργατικών μηχανισμών για την ανάπτυξη της Ελληνικής γεωργίας και της ουσιαστικής της σύνδεσης με τη μεταποίηση

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος υποστηρίζει ότι στη χώρα μας θα πρέπει να υπάρξει άμεσα η δημιουργία ενός τουλάχιστον συνεργατικού μηχανισμού (cluster) με έδρα τη Βόρεια Ελλάδα το οποίο θα έχει αντικείμενο τον αγροδιατροφικό τομέα.

Σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, και με στόχο το 2020, ένας τουλάχιστον συνεργατικός μηχανισμός με θεματική ενότητα τον πρωτογενή τομέα μπορεί να δράσει καταλυτικά και να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο ενίσχυσης της ανταγωνιστικής θέσης των αγροτών και των αγροτικών προϊόντων.

Στη Θεσσαλονίκη και στη Βόρεια Ελλάδα υφίστανται μεταποιητικές επιχειρήσεις, εκπαιδευτικοί φορείς, ερευνητικοί φορείς, φορείς ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας, αλυσίδες διακίνησης προϊόντων και ενώσεις καταναλωτών, που μέσω του προτεινόμενου συνεργατικού μηχανισμού μπορούν να λειτουργήσουν κάτω απ' την ίδια λογική, με κοινό στόχο τη δημιουργία νέων αγροτικών συμπράξεων και νέας σύγχρονης μορφής οργάνωσης της παραγωγικής διαδικασίας μεταποίησης προϊόντων του πρωτογενούς τομέα.

Κατά τον ΣΒΒΕ, η συγκεκριμένη πρόταση είναι ύψιστης προτεραιότητας και θα πρέπει να υλοποιηθεί άμεσα για την υποβοήθηση των δυναμικών επιχειρήσεων της Βορείου Ελλάδος να παράξουν νέα – καινοτόμα, άρα διαφοροποιημένα προϊόντα, για να μπορέσουν έτσι να εισέλθουν σε νέες αγορές του εξωτερικού και να διεθνοποιηθούν με μεγαλύτερη ευκολία.

Τέλος, μέσω του cluster θα επιτευχθεί συντονισμός όλων των ανωτέρω φορέων, κάτι που σήμερα απουσιάζει, και τελικά μπορούν έτσι να παραχθούν προϊόντα υψηλής ποιότητας, χαμηλότερου κόστους παραγωγής από το σημερινό, προϊόντα τα οποία συνάδουν απολύτως με τις ανάγκες της εγχώριας κατανάλωσης, αλλά κυρίως, με τις ανάγκες μεγάλων ομάδων καταναλωτών υψηλής αγοραστικής δύναμης του εξωτερικού.

Αξιοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων ενίσχυσης της Ελληνικής γεωργίας**ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ**

Μέχρι σήμερα τα κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ενίσχυση της Ελληνικής γεωργίας ήταν αρκετά υψηλά. Λόγω όμως της ανυπαρξίας στρατηγικής ανάπτυξης του πρωτογενούς τομέα, αποτέλεσμα του οποίου ήταν η σχεδόν ανύπαρκτη συμμετοχή της χώρας μας στη διαδικασία διαπραγμάτευσης της εκάστοτε ισχύουσας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), δημιουργήθηκε πληθώρα στρεβλώσεων, τις οποίες ως χώρα, και ως μεταποιητική βιομηχανία καλούμαστε πλέον να ανατρέψουμε.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να ενοποιηθούν δομές ενίσχυσης της Ελληνικής γεωργίας που αλληλεπικαλύπτονται λόγω συναρμοδιοτήτων, όπως επίσης και να δημιουργηθεί στη χώρα ένας μηχανισμός παροχής κρατικών ενισχύσεων για την υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων.

Σήμερα το ΥΠΑΑΤ είναι υπεύθυνο για την έγκριση και τον έλεγχο επενδύσεων που σχετίζονται ευθέως με τον πρωτογενή τομέα. Ο ΣΒΒΕ προτείνει **να δημιουργηθεί στη χώρα ένα μόνον κέντρο έγκρισης και υλοποίησης επενδύσεων**, αφού ο επενδυτικός νόμος στη χώρα είναι ένας, και ως εκ τούτου, έτσι μπορούν να αποφευχθούν προβλήματα και καθυστερήσεις που σήμερα υφίστανται και είναι αρκετά.

Θεωρούμε ότι τα κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι ιδιαίτερα υψηλά τα επόμενα χρόνια. Γι' αυτό θα πρέπει σύντομα να υπάρξει συγκεκριμένη αναπτυξιακή στόχευση για τον πρωτογενή τομέα, να σχεδιαστεί με αναπτυξιακά κριτήρια το νέο πρόγραμμα και να αξιοποιηθούν μέσω αυτού τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ελληνικής γεωργίας.

Είναι γνωστό ότι, τα προγράμματα επιδοτήσεων των επιχειρήσεων που αφορούν στην μεταποίηση, τυποποίηση και εξαγωγή αγροτικών προϊόντων, χρηματοδοτούνται από διαφορετικό ταμείο της Ε.Ε. και αποτελούν ευθύνη του Υπ.Α.Α.Τ.

Τα συγκεκριμένα προγράμματα επικεντρώνονται στο μεγαλύτερο ποσοστό στον πρωτογενή τομέα (αναβάθμιση Α΄ ύλης), αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα την βελτίωση, τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της ίδιας της επιχείρησης (μεταποιητική-τυποποιητική-εξαγωγική). Τα στοιχεία δε, που απαιτούνται για την σύσταση των φακέλων αυτών των προγραμμάτων, είναι σύνθετα, εξειδικευμένα και αφορούν κυρίως στον πρωτογενή τομέα (τρέχουσα παραγωγή, προβλέψεις παραγωγής, κ.α.).

Τα συγκεκριμένα όμως προγράμματα για τις επιχειρήσεις που μεταποιούν και τυποποιούν αγροτικά προϊόντα, με έμφαση στα προϊόντα μεγαλύτερης προστιθέμενης αξίας (π.χ. επιτραπέζιες ελιές, προϊόντα delicatessen, σάλτσες κ.α.) και στις εξαγωγές αυτών, πρέπει να συμπεριλαμβάνουν δράσεις για την ίδια την επιχείρηση και να αφορούν στον εκσυγχρονισμό της και στην ανάπτυξη των εξαγωγών της. Ειδικότερα, πρέπει να συμπεριλαμβάνεται δράσεις όπως η προβολή (ξενόγλωσσα έντυπα, σύγχρονα sites, κ.α.), οι δημόσιες σχέσεις (επισκέψεις στην συγκεκριμένη επιχείρηση εισαγωγέων του εξωτερικού, κ.α.), οι περιβαλλοντικές βελτιώσεις, κ.α.

Ανάλογες αναπτυξιακές δράσεις παρατηρούμε ότι, συμπεριλαμβάνουν προγράμματα άλλων κλάδων και ευθύνης του Υπ.ΑΝ. πχ τα προγράμματα «Μεταποίηση», «Εξωστρέφεια» κ.α. Οι εταιρίες μεταποίησης, τυποποίησης και εξαγωγών θα μπορούσαν να ωφεληθούν

ιδιαίτερα από τέτοιας μορφής προγράμματα, τα οποία είναι πιο ευέλικτα και πιο απλά στην υποβολή.

Εν κατακλείδι, προτείνουμε τη διεύρυνση του πρωτογενούς παραγωγικού τομέα της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, της αλιείας και των υδατοκαλλιεργειών με κριτήρια την υλοποίηση ολοκληρωμένων και αειφορικών λύσεων με προτεραιότητα στην υποστήριξη της ανταγωνιστικότητας των μεταποιητικών επιχειρήσεων, για την ικανοποίηση των καταναλωτών και την περαιτέρω ενίσχυση των εξαγωγών, για την έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση.

Προτάσεις μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων για την Ελληνική γεωργία και τη σύνδεσή της με τη μεταποίηση

Ακολουθεί σειρά θέσεων – προτάσεων για σειρά σημαντικών μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων, που υλοποιούμενες θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα τόσο του πρωτογενούς τομέα όσο και των εγχώριων μεταποιητικών επιχειρήσεων αγροτικών προϊόντων.

1. ΑΜΕΣΗ ΠΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΩΝ

Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί να αυξάνεται το φαινόμενο των παράνομων εισαγωγών φυτοπροστατευτικών προϊόντων, κυρίως από τις γειτονικές χώρες Τουρκία και Βουλγαρία, από οργανωμένα κυκλώματα που λυμαίνονται την οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα καθώς και την έλλειψη προϊόντων για συγκεκριμένες καλλιέργειες.

Τα κυκλώματα αυτά διακινούν τα φυτοφάρμακα χωρίς τιμολόγια και φυσικά δεν αποδίδουν ΦΠΑ.

Το φαινόμενο είναι εντονότερο στη Βόρεια Ελλάδα και στη Θεσσαλία και παρατηρείται κυρίως στην καλλιέργεια του βαμβακιού η οποία είναι ιδιαίτερα ελκυστική για τα συγκεκριμένα κυκλώματα.

Το πρόσφατο των εκτεταμένων ζημιών των βαμβακοκαλλιεργητών στην ευρύτερη περιοχή δυτικά της Θεσσαλονίκης είναι ενδεικτικό της συγκεκριμένης απαράδεκτης κατάστασης η οποία θα πρέπει να σταματήσει τόσο προς όφελος των αγροτών, όσο και προς όφελος της εγχώριας βιομηχανίας αλλά και του κράτους.

Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε οι παραγωγοί από τούδε και στο εξής να είναι υποχρεωμένοι να καταγράφουν τις εισροές τους ως απαραίτητη προϋπόθεση για να λάβουν τις όποιες ενισχύσεις δικαιούνται, τη σχετική καταγραφή θα πρέπει απαραίτητα να συνοδεύουν τα τιμολόγια αγοράς. Με τον τρόπο αυτό το παραεμπόριο φυτοφαρμάκων θα δεχθεί κείμενο χτύπημα, ενώ παράλληλα θα αποτραπούν στο μέλλον ανεπιθύμητες καταστάσεις, όπως η πρόσφατη της δυτικής Θεσσαλονίκης.

2. ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΣΠΟΡΩΝ

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι η βάση της παραγωγής ποιοτικών προϊόντων είναι το γενετικό υλικό, ο πιστοποιημένος σπόρος, λόγω του ότι, με τα κατάλληλα χαρακτηριστικά του, διασφαλίζει όλες τις βασικές προϋποθέσεις για επίτευξη ποιοτικών παραγόμενων προϊόντων.

Επιπλέον, η όλη διαδικασία πολλαπλασιασμού του γενετικού υλικού βοηθάει στην παραγωγή ασφαλών γεωργικών προϊόντων, λόγω της ταυτότητας (αριθ. σπορομερίδας), που συνοδεύει το προϊόν «από το χωράφι στο ράφι». Η μη χρήση πιστοποιημένου σπόρου στο χωράφι δυσκολεύει την προσπάθεια ανάπτυξης της Ελληνικής γεωργίας και κυοφορεί καταστρεπτικές συνέπειες για τις δραστηριότητες του γεωργικού τομέα. Επηρεάζει ή/και επιφέρει:

- ακύρωση των προγραμμάτων βελτίωσης (ΥΠΑΑΤ & ιδιωτικών φορέων),
- συρρίκνωση της εγχώριας σποροπαραγωγής,

- απώλεια σημαντικού επιπλέον εισοδήματος των αγροτών, που εμπλέκονται στην διαδικασία σποροπαραγωγής,
- σημαντική μείωση θέσεων εργασίας στον κλάδο γεωργικών εφοδίων,
- μεταφορά δραστηριοτήτων των εταιριών του κλάδου, πρωτογενούς τομέα και μεταποίησης, σε άλλες χώρες (π.χ. Τουρκία, Βουλγαρία κ.λ.π.),
- απώλεια σημαντικών δημοσιονομικών εσόδων, λόγω μειωμένων πωλήσεων, και,
- απώλεια εσόδων ανταποδοτικού τέλους, λόγω αναστολής εισαγωγών.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι, για τους παραπάνω λόγους, επιβάλλεται να ενισχυθεί θεσμικά η καθολική χρήση πιστοποιημένου σπόρου στους εφαρμοστικούς κανονισμούς της αναθεωρημένης νέας ΚΑΠ.

3. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ Π.Ο.Π. «Kalamata olives»

Εμπορικός τύπος “Kalamata / Calamata olives”. Η εμπορική ονομασία Kalamata / Calamata olives (ποικιλία Καλαμών), αποτελεί έναν εμπορικό τύπο που χαίρει διεθνούς αναγνώρισης από τους καταναλωτές των μεγαλύτερων αγορών (Η.Π.Α., Αυστραλία, Καναδάς) μια και η ποικιλία αυτή εμφανίζει ιδιαίτερα ποιοτικά και γευστικά χαρακτηριστικά και είναι από τα ελάχιστα προϊόντα που αναγνωρίζουν οι καταναλωτές διεθνώς ότι έχει Ελληνική προέλευση.

Παράλληλα η σημαντική οικονομική της αξία στηρίζει εδώ και 10ετίες, τους Έλληνες ελαιοπαραγωγούς, καθώς και τις εξαγωγικές επιχειρήσεις μεταποίησης και επεξεργασίας της χώρας. Η χώρα μας δυστυχώς πρότεινε και αναγνωρίσθηκε το 1993 σαν προϊόν Π.Ο.Π. η ονομασία «Kalamata olives» αποκλειστικά για την παραγωγή στην γεωγραφική περιοχή (ζώνη) του Νομού Μεσσηνίας, χωρίς να συμπεριλάβει την σημαντική και συνεχώς αυξανόμενη τα τελευταία χρόνια παραγωγή των Νομών Αιτωλοακαρνανίας, Λακωνίας και Φθιώτιδας. Αξίζει να σημειωθεί ότι, η εγχώρια παραγωγή της συγκεκριμένης ποικιλίας κυμαίνεται από 30.000 έως 40.000 τόνους ετησίως και εξάγεται – περίπου – το 80%, ενώ στην ζώνη Π.Ο.Π. (Ν.Μεσσηνίας) η παραγωγή επιτραπέζιων ελιών της ποικιλίας κυμαίνεται από 1.200 – 1.500 τόνους.

Επί σειρά ετών (τουλάχιστον 80 χρόνια) όλος ο όγκος των ελληνικών εξαγωγών του προϊόντος γίνεται με την – καθιερωμένη πλέον στο εξωτερικό – εμπορική ονομασία “Calamata / Kalamata olives” η οποία χρησιμοποιείται από τους έλληνες εξαγωγείς, γεγονός που μαρτυρούν εμπορικές συσκευασίες, τραπεζικά εξαγωγικά έγγραφα, διαφημιστικά φυλλάδια κ.α. με ημερομηνίες πριν το 1993, χρονιά που αναγνωρίσθηκε η Π.Ο.Π. «ελιά Καλαμάτας».

Ειδικότερα, στην ισχύουσα νομοθεσία ελέγχου των προς εξαγωγή φορτίων επιτραπέζιων ελιών (Προεδρικό Διάταγμα 221/30.03.1979/ΦΕΚ63Α περί «τυποποίησης, συσκευασίας και ποιοτικού ελέγχου των προς εξαγωγή επιτραπέζιων ελιών»): Σύμφωνα με το Άρθρο 7, παραγρ. 3 ο εξαγωγέας υποχρεούται να αναγράφει: «Προκειμένου περί ελαιών ποικιλίας Καλαμών προτάσσεται της κατηγορίας μεγέθους ή του αριθμού καρπών ανά χιλιόγραμμον η λέξις “Calamata”».

Είναι σαφές ότι ο εμπορικός τύπος Calamata olives προϋπήρχε της αναγνώρισης προϊόντος ΠΟΠ με την ονομασία Kalamata Olives, η οποία έγινε το 1993. Η εφαρμογή της νομοθεσίας από τις αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες της χώρας (άρνηση έκδοσης συνοδευτικών – εξαγωγικών εγγράφων), έχουν σαν αποτέλεσμα την αποδυνάμωση των

ελληνικών εξαγωγών του προϊόντος και των εξαγωγικών μεταποιητικών – τυποποιητικών μονάδων της χώρας, καθώς και την μείωση του αγροτικού εισοδήματος.

Για όλα τα παραπάνω απαιτείται η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη γεωγραφική διεύρυνση της γεωγραφικής ζώνης Π.Ο.Π. «Kalamata olives» στους μεγάλους ελαιοκομικούς Νομούς (Αιτωλοακαρνανίας, Λακωνίας, Φθιώτιδας) προκειμένου: να μην – τελικά - χαθεί μια δημοφιλής ελληνική ποικιλία μειώνοντας τις «τυπικές» εξαγωγές της στο ελάχιστο δυνατόν και χαρίζοντας – κυριολεκτικά – τον συγκεκριμένο εμπορικό τύπο στις τρίτες χώρες που συστηματικά κάνουν παράνομη χρήση τους τα τελευταία χρόνια. Να μην κινδυνεύσει η βιωσιμότητα των ελληνικών εξαγωγικών επιχειρήσεων επιτραπέζιων ελιών και να ωφελούνται την προστιθέμενη αξία του προϊόντος οι εισαγωγείς τρίτων χωρών (Η.Π.Α., Καναδάς, Αυστραλία, Τουρκία, κ.α.) με την τυποποίηση του σε μικρές συσκευασίες (ράφι).

4. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΕΔΑΦΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

Ένα σημαντικό έργο που πραγματοποιήθηκε στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, είχε θετικότερη ανταπόκριση από τον τοπικό πληθυσμό κι αξίζει να επεκταθεί σε όλη τη χώρα. Η επέκταση αυτή θα έχει σημαντικότερα οφέλη (ποιοτικά & οικονομικά) για τον Έλληνα καλλιεργητή και την ελληνική αγροτική παραγωγή.

5. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ

Υπάρχει νομοθεσία που επιτρέπει την συμμετοχή και ιδιωτικών διαπιστευμένων εργαστηρίων σε επίσημους ελέγχους για λογαριασμό του Κράτους. Στο εξωτερικό αυτή η πρακτική είναι πολύ διαδεδομένη, κυρίως λόγω της μεγάλης ταχύτητας απόκρισης των ιδιωτικών εργαστηρίων σε σχέση με τα αντίστοιχα κρατικά. Ωστόσο, μόλις προσφάτως το ΥΠΑΑΤ ζήτησε την συνδρομή τους και μάλιστα σε ένα μικρό κομμάτι του ποιοτικού ελέγχου των μη ζωικών τροφίμων εισαγωγής και εξαγωγής, βάση του 882/2004.

Επιπλέον αυτού, θεωρούμε απαραίτητο – και λόγω της οικονομικής κρίσης – το να θεσμοθετηθεί η συνδρομή και των ιδιωτικών εργαστηρίων:

- στη διαδικασία επίσημου ελέγχου για υπολείμματα / βαρέα μέταλλα / νιτρικά / μικροβιολογικά για Φρούτα & Λαχανικά που διακινούνται στην εσωτερική & προς εξαγωγή αγορά από τα συσκευαστήρια και τις λαχαναγορές, με βάση της επικινδυνότητα τους (Variability factors – π.χ. από «German Federal Institute for Risk Assessment») και τις ποσότητες παραγωγής τους.
- στον επίσημο κρατικό έλεγχο υπολειμμάτων σε διάφορα τρόφιμα φυτικής και ζωικής προέλευσης, με βάση τον Καν.(ΕΚ) 915/2010 και την λουπή Εθνική και Ευρωπαϊκή νομοθεσία.

6. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΗΤΡΩΟΥ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΕΦΕΤ

Τα εργαστήρια αυτά θα μπορούν να αναλάβουν τους επίσημους ελέγχους για λογαριασμό του ΕΦΕΤ. Οι γρήγοροι χρόνοι απόκρισης και η αξιοπιστία των ιδιωτικών διαπιστευμένων εργαστηρίων μπορούν να στηρίξουν το δύσκολο έργο του φορέα.

Ειδικά θέματα βιομηχανίας μεταποίησης ροδακίνων

1. Στρεβλώσεις στην αγορά εργασίας όσον αφορά στην υπερωριακή απασχόληση, στην απασχόληση του Σαββατοκύριακου, στην νυκτερινή απασχόληση, στην χορήγηση σε εποχικό προσωπικό επιδόματος αδείας και στην μη αναθεώρηση της λίστας βαρέων – ανθυγιεινών. Δεν λαμβάνεται υπ’ όψιν η έντονη εποχικότητα των μεταποιητικών κλάδων (π.χ. μεταποίηση ροδακινιών) που αυξάνει υπερβολικά το κόστος εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης.
2. Η υπερβολική διόγκωση της χρέωσης για την έκδοση πιστοποιητικών ποιοτικού ελέγχου που επιβαρύνουν πλέον τις εξαγωγές με ένα αυθαίρετο χαράτσι 0,5% επί της αξίας της εξαγωγής.
3. Η πληρωμή ΔΕΤΕ στους τελωνειακούς.
4. Η μη απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων όπως συμβαίνει με τις άδειες φορτηγών Δ.Χ. επιβαρύνει το κόστος εσωτερικής μεταφοράς δυσανάλογα. Για παράδειγμα, ένα κοντέινερ χρειάζεται 230 με 240 € από τα Γιαννιτσά για τη Θεσσαλονίκη, όταν το πραγματικό κόστος δεν υπερβαίνει τα 100 €.
5. Το κόστος καλλιέργειας των ροδάκινων που εισφέρει τα μέγιστα στο βιομηχανικό κόστος είναι το υψηλότερο στον κόσμο και αυτό γεννά έντονο προβληματισμό και ανάγκη για εξορθολογισμό τόσο στο κόστος παραγωγής αλλά και διακίνησης. Το υπάρχον μοντέλο διακίνησης πρέπει να αλλάξει.
6. Η δυνατότητα επέκτασης του δικτύου φυσικού αερίου στους νομούς Πέλλας και Ημαθίας θα δώσει λύσεις όχι μόνο μείωσης του κόστους παραγωγής αλλά και στην κατεύθυνση της προστασίας του περιβάλλοντος.